

катастрофи»). Після відпустки у зв'язку з вагітністю і пологами за бажанням жінки їй надається частково оплачувана відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею віку 3 років з виплатою за ці періоди допомоги за державним соціальним страхуванням.

У разі, коли дитина потребує домашнього догляду, жінці надається відпустка без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більше, як до досягнення дитиною 6-річного віку.

За рахунок власних коштів підприємства, установи, організації можуть надавати жінкам частково оплачувану відпустку та відпустку без збереження заробітної плати по догляду за дитиною більшої тривалості.

У разі надання жінкам відпустки у зв'язку з вагітністю і пологами власник або уповноважений ним орган зобов'язаний за заявою жінки приєднати до неї щорічні основну і додаткову відпустки незалежно від тривалості її роботи на даному підприємстві, в установі, організації в поточному робочому році (ст. 180 КЗпП).

Відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку і відпустка без збереження заробітної плати надаються за заявою жінки або осіб, які фактично здійснюють догляд за дитиною, повністю або частково в межах установленого періоду й оформляються наказом (розпорядженням) власника або уповноваженого ним органу.

Відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку та відпустка без збереження заробітної плати зараховується як до загального, так і до безперервного стажу роботи і до стажу роботи за спеціальністю. Однак до стажу роботи, що дає право на щорічну відпустку, не зараховується.

Отже, згідно Закону України «Про охорону праці», незважаючи на рівність у правах з чоловіками, жінки мають право на спеціальні умови роботи, додаткові відпустки та заборону на звільнення за певних умов.

Список використаної літератури

1. Винокурова Л. Е., Васильчук М. В., Гаман М. В. Основи охорони праці: Підручник. – К., 2001.
2. Закон України «Про охорону праці».
3. Севастьянов И. М., Штефанов Б. И. Охрана труда. Труд женщин. Труд молодежи. – М., 1990.

НЕОБХІДНІСТЬ ВВЕДЕННЯ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТА «ПРАВИЛА ДОРОЖНЬОГО РУХУ» В ПОЧАТКОВІЙ, СЕРЕДНІЙ ТА СТАРШІЙ ШКОЛАХ

*Барш О. О.
м. Полтава*

Щорічно в Україні тисячі людей стають жертвами ДТП. На жаль, відсоток аварій на дорогах не стає меншим. Наприклад, у 2019 році на наших дорогах трапилось 160675 аварій (у 26052 випадках були жертви або постраждали). Виходить, що за рік у ДТП загинули 3454 людини, ще 32736 були травмовані. Кількість автомобілів дедалі зростає: у 2019 році в Україні на облік було поставлено майже 88,5 тис. нових легкових автомобілів – на 8% більше, ніж у попередньому році. Згідно зі статистикою патрульної поліції у 2019 році відбулося 4656 ДТП за участю дітей, із них – 3,9 тис. з постраждалими, у яких 164 дитини загинули й 4,4 тис. дітей були травмовані [1]. Необхідність підвищення культури безпеки в населення на дорогах очевидна.

Метою цієї статті є розглянути потребу у вивченні правил дорожнього руху як повноцінного предмета та можливі шляхи запровадження його на різних рівнях: початкова, середня та старша школи.

Цим питанням нещодавно зацікавився голова Координаційної ради у Загальнонаціональному Форумі безпеки дорожнього руху. У своєму пості у Facebook Володимир Караваєв повідомив, що, обговорюючи культуру учасників дорожнього руху, дійшли до згоди про те, що необхідно ввести вивчення основ ПДР як основного предмета у школі й, при чому, з обов'язковим іспитом по закінченню школи. Правозахисник наголосив, що саме таким чином ми зможемо досягти взаєморозуміння та взаємоповаги на дорогах [2]. Однак, ця пропозиція знаходиться тільки на стадії обговорення.

Також хотілося б згадати про згубний вплив деяких комп'ютерних ігор, фільмів та відео, які демонструють, що порушувати ПДР – це нормально і, навіть, круто. Але фільм залишається фільмом, а реальне життя відрізняється від комп'ютерної реальності. Тому наша задача – навчити дітей культури поведінки на дорозі, як діяти в екстремальних ситуаціях та як запобігти їх виникненню, бути відповідальними та свідомими громадянами. А також показати їм, що наслідки порушення ПДР можуть бути дуже серйозними.

Діти краще запам'ятовують, якщо їм наочно показують та коли вони самі можуть фізично спробувати. Тому для вивчення ПДР у початковій школі та молодших класах середньої школи доцільно використовувати ігровий майданчик, який би був міні-копією реального перехрестя, доріг зі знаками, світлофорами та пішохідними переходами. Знаючи, що в більшості випадків наші школи мають дуже обмеженим бюджет і держава навряд чи зможе профінансувати реалізацію побудов таких «міні-містечок», тому потрібно буде шукати спонсорів, що є досить нелегкою справою. Однак, хотілось би, щоб держава все-таки зацікавилася цим питанням та почала асигнувати кошти з бюджету на цю справу.

Головна ідея такого майданчика-симулятора полягає в тому, щоб діти не тільки просто вчили правила напам'ять, а вчилися дотримуватися їх у реальному житті. Принцип роботи майданчика полягає в тому, щоб діти ознайомилися з елементарними правилами дорожнього руху не тільки з боку пішохода, але й водія. Оскільки території шкіл є обмеженими, величина майданчика, у більшості випадків, буде невелика. Тому доцільно продумати набір різних дорожніх знаків, якими можна змінювати ті, які вже встановлені. Таким чином, дітям не буде набридати кожного разу розігрувати одні й ті самі ситуації на дорозі. Такі заняття слід проводити хоча б раз на тиждень і паралельно з цим повторювати по 5-10 хвилин на тиждень знаки й ситуації, які вони вже обігравали на майданчику. Це можна зробити, наприклад, під час виховної години. Таке повторення допоможе, окрім закріплення знань, також з'ясувати прогалини й виявити матеріал, який не засвоївся, та потребу в повторенні «ситуації» на майданчику.

Варто наголосити, що не слід припиняти заняття з настанням холоднішої пори року, адже, по-перше, можна буде розглянути ризики на дорозі взимку або під час несприятливих погодних умов, а, по-друге, прогулянка свіжому повітрі завжди потрібна. Однак доцільно тоді продумати час виходу на майданчик, враховуючи необхідність одягтися.

В останніх класах середньої школи варто більше звернути увагу вже саме на вивчення правил дорожнього руху та навичкам формулювання цих правил. Вивчення може проходити за допомогою підручників або посібників у поєднанні з онлайн-тестами з картинками, які зображують різні ситуації на дорогах. А також, корисно було б написати програму (а саме, відеогру-симулятор), яка б дозволяла учню спробувати себе на місці водія, пішохода чи будь-якого іншого учасника дорожнього руху. Така відеогра могла б імітувати різні ситуації на дорогах, а учаснику «в реальному часі» тоді

пропонувалися варіанти дій і залежно від вибраного – був би різний результат. Важливим є те, що навіть добре знаючи ПДР в теорії, людина не завжди може швидко зорієнтуватися в реальному житті. Тому така відеогра може допомогти напрацювати таку навичку швидкої реакції й зробити вивчення ПДР цікавим.

У старшій школі доцільно почати вивчати такі теми як різні види відповідальності за порушення ПДР, надання першої долікарської допомоги при дорожньо-транспортних пригодах, алгоритм дій при ДТП та загальне повторення правил дорожнього руху. Доречно запрошувати спеціалістів у цих галузях для проведення деяких уроків. Також варто звернути особливу увагу на повторення вимог до велосипедистів, бо в цьому віці часто учні починають виїжджати вже на дороги на велосипедах.

Чи необхідно робити обов'язковим іспит для всіх учнів у старшій школі – питання спірне. Адже навантаження в дітей і так велике. Можливо, краще було б зробити цей екзамен на вибір, а тоді тим, хто успішно його склав, під час навчання в автошколі проходити лише практику (водіння транспортного засобу) й короткі курси інтенсиву для повторення й узагальнення знань ПДР.

Отже, потреба в розв'язанні питання підвищення обізнаності населення про правила дорожнього руху є очевидними. Нам необхідно вжити заходів, адже в іншому випадку з кожним роком невтішні цифри кількості ДТП будуть тільки зростати. А через те, що не всі вирішують стати водіями, то виходить, що вивчення ПДР є ініціативою кожною, однак, на жаль, не в усіх виникає бажання цим займатися. Тому починати навчати культури поведінки на дорогах та дотриманню правил варто ще зі школи. А далі – це вибір кожного: сідати за кермо чи ні. Проте правила повинні знати й дотримуватися всі.

Список використаної літератури

1. Статистика ДТП в Україні за період з 01.01.2019 по 31.12.2019.:ДТР 12-2019. Режим доступу: <http://patrol.police.gov.ua/statystyka/>
2. Володимир Караваєв. Обшаря вчора с интересными людьми. Обсуждали культуру участников дорожного движения. Режим доступу: <https://www.facebook.com/vladimir.karavaev/posts/2846945625327599>